

Den samme kriminalkommissær kan altså et halvt år efter være tjenstgørende i Rigspolitiets rejsehold, og så er det pludselig o.k., at han afhører politifolk fra Københavns Politi! Men det er jo den samme hæderlige mand, som udfører sit arbejde så godt, som han overhovedet kan, og derfor synes jeg altså, at når et antal medlemmer tilsyneladende siger, at det er urimeligt, og at det må være fordækt, og at det er ikke det rigtige, der kommer frem, så siger de altså, at der er nogle kriminalfolk, som lyver og svindler, og som ikke fortæller sandheden, og det tror jeg ikke et sekund på, og det er derfor, den ordning har eksisteret og også eksisterede, da denne undersøgelse startede.

Og så vil jeg godt lige gøre opmærksom på, at Asbjørn Jensen i sin første redegørelse klart og tydeligt gjorde opmærksom på, at det var Københavns Politi, der undersøgte Københavns Politi. Det står i den første redegørelse.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er både et svar til fru Sonja Albrink fra CD og til hr. Søren Søndergaard fra Enhedslisten:

Det, jeg sagde, og det, fru Sonja Albrink bekræftede, var, at der jo skal forhandles videre om det her. Og Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har helt klart sagt fra. Det gjorde vi allerede den dag, hvor vi i Justitsministeriet fik en forhåndsorientering om dette forslag.

Og det, der jo er sagen, er, at CD og de øvrige regeringspartier er nødt til at finde ud af et eller andet sammen med Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, og jeg er helt enig i, at det er det, man finder frem til, det drejer sig om, og ikke hvilke partier der står bag; det er jeg helt enig i.

Men det, der jo er problemet og for mig at se specielt for Centrum-Demokraterne, er, at det her drejer sig om retspolitik, og dér må jeg nok erkende, at jeg meget ofte er uenig med både Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, og det troede jeg egentlig også at Centrum-Demokraterne var.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det er klart, at Fremskridtspartiet har det som alle andre partier: Øjner vi en chance for, at et fåbeligt forslag ikke går igennem, benytter vi os selvfølgelig af den chance, der er.

Og fordi netop CD i forbindelse med rege-

ringen omstændigheder ville være med til, at venstrefløjen skulle have indflydelse på regeringens politik – det var jo CD og ikke Fremskridtspartiet, der klart og tydeligt meddelte, at de vil gøre, hvad de kan, for at holde venstrefløjen ude fra regeringens politik – øjnede jeg på Fremskridtspartiets vegne en chance for, at man kunne stoppe dette tåbelige forslag.

Om det med de 60 underskrifter har jeg ikke hørt nogen bemærkninger fra V og K, og det må jeg tage som udtryk for, at der måske er mulighed for, at dette forslag indtil videre bliver stoppet ved hjælp af de pågældende 60 underskrifter fra Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Med hensyn til den uvildige undersøgelse af Københavns Politi tror jeg ikke, at selv hr. Helge Adam Møller vil sige, at det er i orden, at man undersøger sig selv som person. Så splittet kan Poul Eefsen vel ikke være, at han ikke kender sig selv. Der kan have været en vis ræson – jeg er ikke enig i den, men der kan have været en vis ræson i, at man tidligere har haft den ordning, at Københavns Politi forestod undersøgelserne inden for Københavns Politi, men det betyder jo ikke nødvendigvis, at man så også undersøger sig selv in persona, og det er altså noget af det, vi har fat i her.

Og jeg synes, det er en af de grimme dele af tilrettelæggelsen af undersøgelsen, at vi her står med et stort tvivlsspørgsmål. Hvad gjorde man i Justitsministeriet for at sikre, at det blev en uvildig undersøgelse, hvilket den daværende justitsminister senere har sagt var ham meget magtpåliggende, og som han ikke bare senere har sagt, men som han også har sagt til Retsudvalget, og som han har sagt til Tom Ahlberg, og som han har sagt i den pressemeddelelse, der blev udsendt, da Asbjørn Jensens undersøgelse kom? I alle de tilfælde er der ikke bare blevet sagt »uvildig»; der er blevet sagt »Rigspolitiet«. I alle de udtalelser blev der sagt Rigspolitiet.

Det kan godt være, at det kom helt bag på Justitsministeriet, at der blev sagt Rigspolitiet, men man har stadig væk et problem med ordet uvildig. Og jeg synes, der ligger en værre sag ovre i Justitsministeriet, hvis man virkelig ikke har forhindret ministeren i en så åbenlys vildledning, når man åbenbart var klar over, at det var forkert.

En af de sager – ihukommende tamilsagen – jeg ser frem til at vi får klarhed over, er: